

Sygn. akt VII Ka 739/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski (spr.)

Sędziowie: SO Małgorzata Tomkiewicz

SO Zbigniew Paturalski

Protokolant st. sekr. sądowy Marzena Wach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Małgorzaty Stypułkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2014r.

sprawy T. S.

oskarżonego o przestępstwo z art. 157§1 kk i art. 157§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim z dnia 27 maja 2014r., sygn. akt VII K 42/14

I zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

- w zakresie rozstrzygnięcia z pkt. II sentencji orzeka wobec oskarżonego T. S. karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

- w zakresie rozstrzygnięcia z pkt. IV sentencji wysokość zadośćuczynienia łagodzi do kwoty 10000 (dziesięciu tysięcy) zł,

II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt VII Ka 739/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bartoszycach VII zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim wyrokiem z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie VII K 42/14

przeciwko T. S. oskarżonego o to, że:

I. w dniu 26 grudnia 2013 roku w O., na ulicy (...) pod lokalem (...), woj. (...), uderzając K. K. ręką zaciśniętą w pięść prosto w twarz, spowodował u niego obrażenia ciała w postaci złamania kości twarzoczaszki, tj. kości nosowych, przegrody nosa i przedniej ściany zatoki szczękowej lewej, stłuczenia powłok głowy z podbiegnięciem krwawym w

obrębie oczodołu lewego oraz rany tłuczonej w okolicy nasady nosa, złamania koron zębów 22, 26, 31, 32, 33, 34, co skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu,

tj. o czyn przewidziany w art. 157 § 1 k.k.,

II. w dniu 26 grudnia 2013 roku w O., na ulicy (...) pod lokalem (...), woj. (...), uderzając M. D. ręką zaciśniętą w pięść w część skroniową głowy oraz w szczękę i nos spowodował u niego obrażenia ciała w postaci podbiegnięcia krwawego w okolicy oczodołu lewego, złamania korony zęba 37 oraz dolegliwości bólowych okolicy nosa, co skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu,

tj. o czyn przewidziany w art. 157 § 2 k.k.

orzekł

I oskarżonego T. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to skazał go:

- za czyn z pkt. I. z mocy art. 157 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

- za czyn z pkt. II. z mocy art. 157 § 2 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone względem oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) pozbawienia wolności,

III na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat tytułem próby, oddając go w tym czasie pod dozór kuratora,

IV na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zadośćuczynienia za doznaną krzywdę przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. K. kwoty 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy 00/100) złotych,

.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł sam oskarżony zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze. Skarżący wyrokowi zarzucił rażącą niewspółmierność zadośćuczynienia za krzywdę orzeczonego na rzecz pokrzywdzonego podczas gdy dla osiągnięcia celów skazania wystarczy niższy jego wymiar i przemawiają za tym okoliczności sprawy.

W oparciu o powyższą argumentację skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i złagodzenie orzeczonego zadośćuczynienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego co do zakwestionowania wysokości zasądzonej nawiazki jest zasadna.

Na wstępie podnieść należy, iż Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny w przedmiotowej sprawie i zasadnie przyjął, że T. S. jest winny popełnienia zarzucanych mu czynów. Swoje ustalenia Sąd I instancji oparł o trafną analizę materiału dowodowego, która nie zawiera błędów natury logicznej czy też faktycznej. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację.

Ponadto odnosząc się do argumentacji zawartej w uzasadnieniu apelacji nie sposób przyjąć aby podniesione tak zarzuty mogły skutecznie zakwestionować ustalenia co do dopuszczenia się przez T. S. przypisanych mu czynów popełnionych na szkodę M. D. i K. K.. Fakt podjęcia takich zachowań przez oskarżonego wynika nie tylko z jego konsekwentnych wyjaśnień ale i z innych dowodów, w tym zeznań pokrzywdzonych oraz relacji świadków, w

szczególności J. K.. Tym samym nie sposób przyjąć aby reakcja oskarżonego polegająca na uderzeniu pokrzywdzonych była usprawiedliwiona w sposób, który mógłby rzutować na kwestię jego odpowiedzialności karnej.

Zgodzić się natomiast należy z skarżącym co do tego, że wobec okoliczności zdarzenia jako rażąco wysoka jawi się wysokość nawiązki zasądzonej na rzecz pokrzywdzonego K. K.. Wprawdzie oskarżony w toku rozprawy wskazał, że chce ponieść nawiązkę w kwocie 35000 zł, to jednakże ten fakt sam przez się nie uniemożliwił skorygowania jej wysokości w toku postępowania odwoławczego. Trafnie bowiem oskarżony wskazał na zachowanie pokrzywdzonego K. K. w czasie feralnego wieczoru w dniu 26 grudnia 2013 r.. Tym samym ta okoliczność w powiązaniu z następstwami zachowania podjętego przez T. S. oraz sytuacją osobistą i materialną oskarżonego przemawia za złagodzeniem wysokości zadośćuczynienia za krzywdę do kwoty 10000 zł.

Tym samym tak ukształtowany środek winien odpowiadać stopniowi społecznej szkodliwości czynu oraz stopniowi zawinienia oskarżonego a także spełnić cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok zmieniono w ten sposób, że w zakresie rozstrzygnięcia z pkt. IV sentencji wysokość zadośćuczynienia złagodzone do kwoty 10000 (dziesięciu tysięcy) zł. Ponadto z urzędu w zakresie rozstrzygnięcia z pkt. II sentencji orzeczono wobec oskarżonego T. S. karę łączną 1 (jednego) roku **i 4 (czterech) miesięcy** pozbawienia wolności albowiem w wyroku w wyniku omyłki po słowie (czterech) nie wpisano słowa „miesiący” i w pozostałej części zaskarżony wyrok jako prawidłowy utrzymano w mocy art.437§2 kpk, art.438pkt.2-4 kpk.

Na podstawie art.624§1 kpk zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze albowiem przemawia za tym jego sytuacja osobista o materialna.